

prima instanță – I. Mânăscuță
instanța de apel – N. Vascan, V. Negru, A. Bostan

dosarul nr.2rac-101/16

ÎNCHEIERE

30 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Ion Druță
Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către administratorul Societății pe Acțiuni „Becon”, Popa Iurie, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „RVR Consulting Grup” împotriva Societății pe Acțiuni „Becon” cu privire la încasarea datoriei, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 decembrie 2015, prin care a fost admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „RVR Consulting Grup”, s-a casat hotărîrea Judecătoriei Ciocana din 28 octombrie 2014 și s-a emis o nouă hotărîre de admitere parțială a acțiunii,

c o n s t a t ă

Societatea comercială „RVR Consulting Grup” societate cu răspundere limitată a depus cerere de chemare în judecată împotriva societății pe acțiuni „Becon” cu privire la încasarea datoriei în sumă de 33000 lei, încasarea dobînzii de întîrziere și a prejudiciului material în mărime de 9000 lei.

În motivarea acțiunii a indicat reclamantul că la 16 ianuarie 2012 a semnat cu SA ”Becon” contractul de asistență juridică cu nr. 02/02/12/AJ din 16 ianuarie 2012 în valoare de 33000 lei pe un termen de un an.

Menționează reclamantul că și-a îndeplinit cu bună-credință obligațiile sale contractuale, oferind asistență juridică complexă în dosarul penal Verdeș Viorel pe art. 361 Cod Penal, însă pînă în prezent SA ”Becon” nu și-a onorat obligația privind achitarea sumei de 33000 lei pentru prestarea serviciilor nominalizate în conformitate cu pct.4 al contractului nr. 02/02/12/AJ din 16 ianuarie 2012.

În vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă, la data de 13 septembrie 2013, reclamantul în conformitate cu pct. 9 al contractului nr. 02/02/12/AJ din 16 ianuarie 2012 a expediat către pîrît o cerere prealabilă, prin care a solicitat achitarea

sume nominalizate pentru serviciile prestate, însă pînă în prezent obligația nu a fost executată.

La 20 septembrie 2013, „RVR” Consulting Grup” SRL a depus cerere de concretizare a pretențiilor prin care a solicitat și încasarea dobînzii de întîrziere în mărime de 5350 lei în conformitate cu art. 617 și 619 Cod civil, invocînd că obligația pîrîtei este una pecuniară și respectiv SA ”Becon” urmează să achite și dobînda de întîrziere.

Cere SC „RVR Consulting Grup” SRL încasarea de la SA „Becon” a datoriei în sumă de 33000 lei, dobînzii de întîrziere pentru perioada 26 iunie 2012-19 septembrie 2013 în sumă de 5350 lei și a prejudiciului material în mărime de 9000 lei, precum și cheltuielile de judecată.

Prin hotărîrea Judecătorei Ciocana mun. Chișinău din 28 octombrie 2014, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin hotărîrea suplimentară a Judecătorei Ciocana mun. Chișinău din 22 iunie 2015, a fost respinsă ca neîntemeiată pretenția reclamantei SRL „RVR Consulting Grup” cu privire la încasarea de la SA „Becon” în beneficiul SRL „RVR” Consulting Grup” a prejudiciul material în sumă de 9000 lei, și cerința SRL „RVR” Consulting Grup” de încasare de la SA „Becon” în beneficiul SRL „RVR” Consulting Grup”, a cheltuielilor de judecată legate de achitarea taxei de stat în mărime de 1260 lei și de acordare a asistenței juridice de 5400 lei, în total suma de 6660 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 decembrie 2015, apelul declarat de SC „RVR Consulting Grup” a fost admis, s-a casat hotărîrea Judecătorei Ciocana mun. Chișinău din 28 octombrie 2014 și hotărîrea suplimentară a Judecătorei Ciocana mun. Chișinău din 22 iunie 2015 și s-a emis o nouă hotărîre de admitere parțială a acțiunii, prin care s-a încasat de la SA „Becon” în beneficiul SC „RVR Consulting Grup” SRL datoria în mărime de 33000 lei (treizeci și trei mii lei), dobînda de întîrziere pentru perioada 20 septembrie 2013 -30 septembrie 2015, în mărime de 8255,88 lei, cheltuielile de judecată cu titlul de taxă de stat în mărime de 1260 lei și s-a încasat de la SA „Becon” în beneficiul statului taxa de stat pentru depunerea cererii de apel în mărime de 945 lei.

În rest, cererea de chemare în judecată a SRL „RVR Consulting Grup” împotriva SA „Becon”, a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 14 decembrie 2015, administratorul Societății pe Acțiuni „Becon”, Popa Iurie, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 decembrie 2015, cu menținerea hotărîrii Judecătorei Ciocana mun. Chișinău din 28 octombrie 2014 și hotărîrii suplimentare a Judecătorei Ciocana mun. Chișinău din 22 iunie 2015.

În motivarea recursului, a invocat recurentul că decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată, instanța ierarhic inferioară încălcînd și aplicînd eronat normele de drept material și procedural.

Recurentul reiterează că instanța nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele cauzei, concluziile instanței fiind în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Mai mult susține recurentul că instanța de apel neîntemeiat a admis o probă nouă –actul de predare primire din 26 iunie 2012, or SRL „RVR Consulting Grup” a avut posibilitatea să-l depună în fond, dar s-a eschivat prin amânare.

La 03 februarie 2016, administratorul Societății pe Acțiuni „Becon”, Popa Iurie, a declarat recurs suplimentar împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 decembrie 2015, precizînd că instanța de apel nu a apreciat toate probele prezentate și neîntemeiat a stabilit că de către părți nu a fost prezentat contractul contractul de asistență juridică cu nr. 02/02/12/AJ din 16 ianuarie 2012.

Or, la cererea de chemare în judecată înaintată de reclamantul-intimat SRL „RVR Consulting Grup” la capitolul anexe a fost făcută mențiunea și s-a anexat corespunzător contractul respectiv.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de administratorul Societății pe Acțiuni „Becon”, Popa Iurie, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura

admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de administratorul Societății pe Acțiuni „Becon”, Popa Iurie asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de administratorul Societății pe Acțiuni „Becon”, Popa Iurie, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de administratorul Societății pe Acțiuni „Becon”, Popa Iurie, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță

Galina Stratulat